

5.5.2024 – Rogate – Ježíš učil své učedníky modlitbě

Čtení: Žalm 73,1-28; Luk. 11,1-13

Písně: 245 – Svatá doba, Páně den / 2 sloky; 246 – Pane, dnešek je den chvály; Prosíme dej nám Pane sílu; 380 – Kristus Pán, když na smrt šel; 679 – Pomoz mi můj Pane; 423 – Svou sílu nám dáváš

Ježíš učil své učedníky modlit se slovy: "Otče náš, který jsi na nebesích" (Matouš 6,9). Tímto způsobem se obracíte na Boha jako na milujícího Otce a pokoušíte se o něj jako o všemocného vládce, který může odpovědět na každou naši modlitbu, uspokojit každou naši potřebu, vyřešit každý náš problém, pozvednout nás z každého pádu a vyřešit každý zmatek ve vašem životě. Neexistuje nic, co by nemohl udělat. Bůh rád podává pomocnou ruku a je dost mocný na to, aby vyřešil všechny vaše problémy a ochránil vás před nepřáteli. Když jste Božím dítětem, už nejste sirotek, protože máte Otce v nebi, ke kterému se můžete modlit slova: "Otče náš, jenž jsi na nebesích".

Ježíš říká, že pokud chceme navázat vztah s Bohem, musíme se zbavit sebestřednosti. Přišel na zem, aby nás osvobodil od hříchu, a příčinou každého hříchu je sebestřednost. Člověk neustále analyzuje, kolik může vydělat a co může získat od druhých. Pokud se to ve vašem životě nezmění, znamená to, že ve vašem životě není něco v pořádku, protože to je příčinou všech problémů. Ježíš říká, že tudy cesta nevede a že právě tohle je třeba změnit, aby se Bůh mohl stát středem našeho života. Víme, že po tisíce let si lidé mysleli, že země je středem vesmíru. Pokud si myslíte, že Země je středem vesmíru, pak budou všechny vaše astronomické výpočty chybné. Země je jen malá skvrnka plující ve vesmíru. Člověk pochopil mnoho vědeckých zákonitostí, až když zjistil, že Země není středem vesmíru a že Slunce je centrálním bodem sluneční soustavy. Duchovní myšlení je o tomtéž. Bůh nás nestvořil proto, abychom se soustředili sami na sebe a analyzovali, kolik z toho mohu získat nebo co z toho bude mít moje rodina. Dokud budete takto uvažovat, budete žít v hříchu.

Ježíš přišel na zem, aby nás zachránil před hříchem a naučil nás, že když se začneme soustředit na Boží potřeby, Boží království a Boží jméno, pak budou všechny ostatní věci na svém místě. Pokud tedy máte nějaké problémy, zeptejte se sami sebe, zda jejich příčinou někdy není to, že se při modlitbě soustředíte pouze na sebe a potřeby své vlastní rodiny. Začněte to měnit ještě dnes. Neříkám, že byste se teď měli přestat modlit za sebe a svou rodinu. Rozhodně to dělejte, protože zvláštní odpovědnost rodičů spočívá v každodenní modlitbě za vlastní děti. To je velmi důležité a měli

byste to dělat, ale středem všeho má být Bůh. Když se modlíte za své děti, nemodlete se jen za to, aby se jim dařilo, ale především za to, aby uctívaly Boha a hledaly jeho království, tedy aby se zaměřily na Boha. Věta "Ať je posvěceno tvé jméno" znamená svěřit vše Bohu a posvěcovat se v jeho jménu. Právě o tom je modlitba, kterou učí Ježíš.

První slova této modlitby znějí: "Nechť je posvěceno tvé jméno". To znamená: "Kéž si Tě lidé váží a uctívají Tě". Bůh dal Ježíše Krista, aby skrze něj mohl být spasen každý člověk, proto je to jediné jméno, kterým může být modlitba vyslyšena. Když se modlíme k Bohu Otci, musíme se modlit ve jménu jeho Syna, Ježíše Krista. Musíme se modlit, aby Ježíšovo jméno bylo ctěno na celém světě, včetně vaší země. Nejde o uctívání velkých lidí, protože o takovou poctu Bohu nejde. Jméno Ježíše Krista je uctíváno pouze tehdy, když lidé podřídí svůj život jeho panství.

Ježíše by měli ctít především lidé, kteří se považují za křesťany. Ježíš tedy především říká, že musíme mít starost o Boží jméno. Nestačí jen říkat: "Posvěť se jméno tvé". Musí to vycházet ze srdce. Hlavní touhou vašeho srdce by mělo být, aby Boží jméno bylo ctěno ve vašem životě, ve vaší rodině, u vašich dětí, ve vaší církvi a ve vaší zemi. Tento zájem musí být v našem srdci. Pokud tam není, požádejme Boha, aby to změnil. Modleme se tedy se slovy: "Pane, změň mě tak, aby mým největším zájmem bylo, aby bylo ctěno tvé jméno. Ať je tvé jméno v mém životě oslavováno, i kdybych měl projít těžkými zkouškami".

Než šel Ježíš na kříž, čelil velké zkoušce. V Janově evangeliu 12,27 upřímně vyznává Bohu: "Co mám říci? Má duše se trápí." Vzpomeňte si na tento verš, když je vaše duše vyděšená. Víte, co tehdy Ježíš řekl? Řekl: "Co mám říci? Otče, vysvobod' mě z této hodiny?". Ne!!! Ježíš řekl: „Otče, oslav své jméno!“ Z nebe zazněl hlas: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ (Jan 12,28).

Vidíme tedy, že když byl Ježíš v těžké situaci, pak ho ďábel pokoušel, aby se začal modlit: "Otče, vysvobod' mě z toho". On se však takto modlit nehodlal. Ježíš se tehdy modlil to nejvhodnější - "Otče, oslav své jméno" -, i když to znamenalo bolest a utrpení, a nakonec smrt na kříži. To se dělo ještě předtím, než šel na kříž. Ježíš tehdy mohl říci: "Otče, zachraň mě od této hodiny". Pak by šel rovnou do nebe, aniž by šel na kříž a vykoupil naše hříchy, a my bychom šli do pekla. Ježíš se však tehdy nesoustředil na sebe, ale na Boží slávu a na to, co je dobré. To nás učí, že pokud hledáme Boží slávu místo pohodlí a vlastního prospěchu, může být náš život velkým požehnáním pro ostatní lidi. S ohledem na to, když jste pod jakýmkoli tlakem, pak se vždy řiďte Ježíšovým příkladem, který nás učí modlit se slovy: "Ať je posvěceno tvé jméno". Dále pak říká: "Přijď království tvé". Všimněte si, že ani tato věta se netýká našich problémů nebo problémů

našich rodin. Říká se v ní: "Pane, královstvím tohoto světa vládne ďábel a jeho zástupci, ale já chci, aby na zemi co nejdříve zavládlo Tvé království, v němž vládne spravedlnost". Slovo "království" se pro dnešní dobu nehodí, protože dnes nemáme krále, takže výstižnější by bylo slovo vláda. "Pane, ať nastane tvá vláda." To znamená, že On je hlavou, která vládne a řídí vesmír. "Přijď království tvé" znamená "Pane, chci, abys řídil tento svět, tuto církev a můj život svým způsobem".

Dále nás učí modlit se slovy: "Buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi". Zde zase vidíme: touhu po uctění Božího jména a příchodu Božího království a po tom, aby se Boží vůle děla na zemi, jako se děje v nebi. V Jan 6,38 Ježíš řekl, že přišel na zem, aby plnil vůli svého Otce. Říká tam: "Nesestoupil jsem z nebe, abych plnil svou vlastní vůli, ale vůli toho, který mě poslal". Ježíš po celý svůj život plnil Otcovu vůli – bez ohledu na to, kolik těžkostí a bolesti mu to přineslo. Proto tomu učí i nás, když říká: "Když se modlíte, prostě, aby se ve vašem životě stala Boží vůle, a ne vaše vlastní." Všechna neštěstí tohoto světa, chudoba a smutek, **jsou důsledkem realizace lidské vůle ve víře, že úmysly člověka jsou dobré.** Proto nás Ježíš učí, abychom se modlili za to, aby se vůle Boha Otce uskutečňovala na zemi tak, jak je v nebi. Jinými slovy, Boží vůle se musí uskutečňovat ve vašem životě, stejně jako se uskutečňuje v nebi. Jaká je tedy Boží vůle v nebi? Přemýšleli jsme někdy o tom, jak andělé poslouchají Boha? Jsou Bohu zcela poslušní a neustále čekají, až uslyší, co Bůh řekne, aby to mohli okamžitě uskutečnit. Slouží mu s radostí a jsou zcela poslušní, a když Bůh něco řekne, neodpovídají: "Teď nemám čas, protože dělám něco důležitého".

Člověk se obvykle chová takto: Bůh vám řekne, abyste něco udělali. Například: jdi se někomu omluvit, nech se pokřtít, vrať nepoctivě vydělané peníze nebo udělej nějakou jinou věc. A vy několik dní, týdnů nebo dokonce měsíců otálíte, než se rozhodnete to udělat. V nebi nikdo neotálí. Když Bůh něco řekne, andělé to okamžitě vykonají. Vzhledem k tomu, když se modlíme za to, aby se ve vašem životě uskutečnila Boží vůle, znamená to, že když něco objevíme v Božím slově, pak to okamžitě začneme dělat. Nebudeme otálet, ale s radostí to začneme dělat. Andělé nejsou nikdy smutní ani si nestěžují, že jejich život je těžký. Jsou vždy šťastní a radostní, protože jsou zcela odevzdáni Bohu!!! Proto nás Ježíš učí, že i my se musíme Bohu podřídit s radostí a v naprosté poslušnosti, aby se Boží vůle mohla uskutečnit na zemi, stejně jako se uskutečňuje v nebi.

Pokud jste to správně pochopili, zkuste při modlitbě myslet nejprve na Boží jméno, na Boží království, a začněte prosit o Boží vůli a pak ji uskutečňovat ve svém životě. Pak se skrze vaše činy bude Boží jméno ve vašem životě reálně oslavovat. Boží království přichází do našeho života

teprve tehdy, když ho Bůh začne řídit a když se Boží vůle v našem životě realizuje tak, jak je tomu v nebi, a to prostřednictvím bezprostřední, radostné a plné poslušnosti. Když máme správné priority a když naše já není v centru pozornosti, je to skrze správný postoj v modlitbách.

Ať Hospodin je oslaven v našich modlitbách. Š. Marosz